

virkelig i denne Sag ganske specielle Attraer og Onsker, og det er hans individuelle Opfattelse af denne Sag, som Folkethinget siden har været saa god at ophøje til Beslutning. Det er vel ogsaa derfor, det ærede Medlem finder det saa forførdeligt, at man skulde komme til at fravige denne; hans Begeistring for Folkethings-Beslutninger hænger vist nøie sammen med, i hvilken Grad han selv er Fader til disse Beslutninger. Ligesom Mødrene af og til love deres Børn at klippe Stykker af Maanen og lave Stjerner til dem for at faae dem til at være artige, saaledes vilde det ærede Medlem klippe det store Amtsforsvalterembede i Esrom i Stykker og deraf lave en hel Del smaa Skoutasserembeder for Folk derude i Kredsen (Berg: Det kan det ærede Medlem gjøre, naar han bliver Finansminister). Jeg har aldrig haft med denne Sag at bestille tidligere. Det ærede Medlem har fremskillet og forsvaret denne Tanke, medens Finansministeren altid energisk har vist og maattet vise den fra sig. (Udfryselse af Berg). Jeg gjentager det, det er det ærede Medlem, der har villet klippe det store Embede i smaa Stykker, som saa skulde uddeles til Folk, der ere bosiddende i Egnen og have anden Næring, og dette er af Ministeren erklæret at være en aldeles usforvarlig Ordning, og det forekommer mig, at Ministeren deri har handlet fuldstændig ret. Jeg forbauses over den Driftighed, hvormed det ærede Medlem har paastaet, at Voteringen her den 31te Marts ikke indeholdt noget Forsøg paa at Finantslovens Bet at ordne Amtsforsvalterforholdene i Frederiksborg Amt. (Berg: Sogte man maaste at nedlægge Amtstuen?) Nei, at en Finantslov, der kun gjælder for eet Aar, skulde indlade sig paa at nedlægge Kronborg Amtstue, har vist Ingen drømt om, men hvad Folkethinget vilde, og hvad det ærede Medlem var med at faae Folkethinget til og anbefalede Folkethinget at gjøre paa Finantsloven, var at træffe en saadan Ordning, at man derved foregreb den regelmæssige, konstitutionelle Ordning af det Spørgsmaal, som Loven af 2den Juli 1870 har sagt skulde afgjøres ved Lov. (Berg: Det er en Misforstaaelse!) Nei, det er saa langt fra at være en Misforstaaelse, at jeg — og dette er en Retorsion fra min Side — kun kan tro, at det er „af Uvidenhed eller af andre Hensyn“, at det ærede Medlem søger at gjøre en saadan Forklaring gjældende. Hvad der med Hensyn til Kronborg Amtstue er indsat paa Finantsloven fra Folkethingets Side, indeholder et Brud paa den Regel, at Finantsloven ikke maa gjøre Forandring i bestaaende Love; thi Et er, hvilke Midler der faktisk benyttes af Finantsministeren til at lønne den konstituerede Embedsmand i Esrom, og noget ganske Andet er det, at man paa Finantsloven maa bevare status quo, saa at der ikke gjøres noget Skaar i Administra-

tionens fulde Frihed til at ordne disse Forhold overensstemmende med Lovgivningen. Den Beslutning, Folkethinget fattede med Hensyn til dette Punkt, gjorde et saadant Indgreb (Berg: Ingenlunde!) ja hvis det ærede Medlem bliver ved at sige „klippe, klippe“, saa kan jeg dertil ikke svare Andet end „skære, skære“; men dette er ikke nogen Argumentation. Jeg har tilladt mig at fremhæve, hvorfor jeg betragter det som afgjort, at denne Beslutning indeholdt et Overgreb, og jeg befinder mig i denne Henseende i fuldkommen Overensstemmelse ikke blot med Regjeringen, hvis Ordfører, Conseilpræsidenten, som jo tillige er Finansminister, har udtalt sig saaledes, men ogsaa med Landstinget, og jeg tillader mig at formene, at jeg saaledes ikke er saa ganske uberettiget til at gjøre denne Anskuelse gjældende. Det ærede Medlem fandt, at det Lovforslag, her laa for, led af „Skavanker“; jeg tror, at den væsentligste Skavank, hvoraf det lider i det ærede Medlems Dine, er den, at man kan risikere, at Regjeringen gaar ind herpaa, og at Landstinget tiltræder det; thi det har længe været det ærede Medlems Opgave: i denne Sag at komme til en Beslutning, som Regjeringen ikke kunde tiltræde, og som Landstinget heller ikke kunde tiltræde. Men en Skavank, der bestaar i, at Forslaget har Udsigt til at gaa igjennem, er i vore Tanker en Fordel ved Sagen. — Jeg skal iøvrigt ikke forfølge den Strid, der er mellem de Herrer. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har nu i en Række af Aar været en af de indflydelsesrigeste Førere for Folkethingets Mæltal, og hans politiske System har været dette: ikke alene at man skulde kæmpe „med aaben Pand“, men overhovedet, at man skulde kæmpe med Panden — bare vende Panden mod Bæggen. Det ærede Medlem har fra denne Kamp hjembragt ikke just Skrammer, men faare mange Buler — Buler, hvoraf en kan have Navn af Forsøg paa at negte Finantslovens Vedtagelse ved 3die Behandling, en anden Navn af Forsøg paa at negte Finantslovens Overgang til 2den Behandling, den tredje kan hedde den Kjældernæssagen, den fjerde kan hedde de fire konstitutionelle Punkter, hvis man ikke vil dele dem i fire smaa-Buler, og den femte kan hedde den provisoriske Finantslov af 12te April, og hvis det ærede Medlem havde faaet Lov at raade, havde han, der endnu den 7de November gif fuldt og freidigt sammen med Mæltallet, den 8de November kunnet føie en meget alvorlig Bule til de andre, nemlig en provisorisk Finantslov Nr. 2. Jeg tror det heldigt, hvis man omfider kommer til Indsigt om, at den Politik, der bestaar i saaledes at vende Panden mod Muren til Væge for „Demokratiets Sag“, er ikke klog og forstandig Politik, og den bliver ikke mere aaben, fordi den — tillad mig at sige det —